

ՏԵՍԵՍԱԿԱՆ ԳԻՏՈՒԹԻՒՆ

ԱՌՈՂՋՈՒԹԵԱՆ ԿԱՆՈՆՆԵՐ

ԳԼՈՒԽ Դ.

Կերակուր . — Բնութեղին . — Պառաղ . —
Վէս . — Զարն . — Շատար . — Ուելլ .
— Կալ . — Պահեցողութիւն :

ՈՐԿՐԱՄՈՒՅԻԹԵԱՄԲ աւելի շատ
մարդ կը մեռնի քան թէ հիւանդու-
թեամբ . քիչ մարդ կը գտնուի որ չափէ
զուրս կերուխումովիր կեանքը չի կար-
չեցընէ . և յայտնի ձմարտութիւն մըն
է ասիկայ որ կերակրեզինաց մէջ շա-
փաւորութիւնը՝ կենաց և առողջութէն
աղքիւր է : Խելացի ու սակաւակեր
մարդկանց և մանաւանդ ձղնաւորաց օ-
րինակէն ալ կ'երեւնայ՝ որ կերակրոց մէջ
շափաւորութիւն պահելով կրնաց մարդս
կեսնքը երկրնցնելու խոր ծերութեան
համնիլ : Ուսնաւոր կերապով զգուշա-
նալու է սաստիկ մննդարար կերակուր-
ները շատ ու անխառն ուտելին , վասն
զի . զոյացական կերակուրները աւելի
խախաց կը պատճառեն , որով և հիւ-
թերը շատնալով փոխանակ մեզի ոյժ
տալու՝ ուղեղնիս կը զարնեն ու շատ
անդամ կաթուածի պատճառ կ'ըլլան :

Ո՞ւ սովորական կերակուրներու
զլիսաւոր մասունքն են խիւս , հոյդ , շա-
տար , եղ , ձերմէրուց , մանրաջել , մածոյծ
և ձարդ :

Խիւս ալիւրին զոյացական մասն է .
նմանապէս արմուեաց ու արմատներու-
ծուծն է . ասոր տուած մնունդը աւատու-
ու առողջարար է , ու ոչ երբէք մարսո-
զութիւնը կ'արգիլէ : Եթ տեսակ կերա-
կուրներուն պակասութիւնը ան է որ
շատ քամի կը ձգէն :

Հոյլը կը գտնուի աւելի խժային ու
քիչ մնունդ տուող նիւթերու մէջ :

Շատարը մննդարար է , առողջարար ,
դիւրամարս ու մարսեցուցիչ :

Եռը զրգուիչ է :

Ճ՛երմէրուց որ աւելի աւատ է հա-
կըթի ու սատրէի մէջ , թէպէտև մնին-
դարար է , բայց զիւրաւ չի մարսուիր :

Վանքաջելը , որուն մէջ շատ ած-
խային ու անկենդան կազ կայ , արեան
ու մնին զլիսաւոր նիւթն է : Վմենէն
աւելի մննդարար ու համեզ ուտելիքը՝
մանրաջիզ ունեցողներն են :

Վածոյծը աւելի սակորներէ , վառեկ-
ներու ու գետի ձկներու մնէն կ'ելլէ :

Ճարտին ալ զրեթէ հասարակ եղին
յատկութիւններն ունի :

Վեր ուտելեաց զլիսաւոր նիւթերն
են կենդանիք ու բանջարեզէնք . վասն
զի հանքերէն քիչ ուտելիք կ'ելլէ :

Վրմտիք ըստւած բայսերուն հատիկ-
ներուն մէջ շաքարի նիւթ ու սանմի
պէս հոյզ մը ըլլալով զիւրամարս են :

Վմենէն աւելի ուրաց երբոր թարմէ ,
մէջը շատ շաքար կ'սւնենայ :

Վանջարեզինաց մէջ ամենէն աւելի
զոյացական ուտելիքը բակլան է , և մէջը
քիչ մը դառնութիւն կայ՝ որով զիւրա-
մարս կ'ըլլայ :

Ոսպը պնդութիւն կը պատճառէ ,
ուտտի միշտ չափով ուտելու է :

Վարացրէնով շինած կաթնապուլը
շատ մննդարար ու զիւրամարս կեր-
կուր է : Խոյնպէս է նաև կեղեած իրէ-
է կաթով կամմնի ջուրով եփած :

Վարչէն մէջ հարիւրին 96° խիւս է .
մնացածը եղ , շաքար և քիչ մը սոսին-
ձային նիւթ :

Շամնա ու լրինջուկը՝ շատ մնանդ
շեն տար , վասն զի չափէ գուրս ջրոտ
են : Վախնախը կակղցընող ալ է . և
անոր համուր աւել սատճուխի կ'ըսուի :
Խակ թրմնջուկին թթուութիւնը շո-
փաւորելու համար՝ աւելի անուշիսու-
զէններու հետ խառննելու է :

Եղիւրէ² թեթև կերապով մը պա-
տուող է :

Հաղարը³ քիչ մը թմբեցուցիչ , կամ
քուն քերող , աստիկ ջրոտ ու քիչ սը-
նունդ տուող է . չեփածը աւելի դիւ-
րամարս կ'ըլլայ թէ որ աղով ուտուի :

¹ ՏՃ. Գուռու Գուռուլը :

² ՏՃ. Հիսկուու :

Արշամբը առողջարար ու համեզ է . բայց պէտք է միշտ խաչել , սրպէս զի ունեցած դառնութիւնը երթայ ու ստամբսի ծանր զգայ , անով ալ դարձեալ շատին դժուարամարս է :

Ծահեբեկը առողջարար ու շատ մննդար է , և մէջի բաղադրութիւնն է խիւս , ձերմըկուց ու շաքար :

Արևիառը անմիսաս ու ախորժելի կերակուր մըն է՝ թէ որ մատզաշ ըլլայ , այսինքն ծաղկի գացած ըլլայ . ապա թէ ոչ դժուարամարս է . ուստի և աւելի դիւրամարս է միջուկըքան թէ դրախտերները :

Խննդարար արմատներուն մէջ ամենէն օգտակարն ու մննդարարն է Խըրոսացի գեանախնձորը , որ Վմբրիկայէն Խըրոպա բերուեցաւ : Իրաւ է որ աստեսակը քիչ մը կծուութիւն ունի , բայց եփուելով շատ կ'անուշնայ : Ի՞ս գեանախնձորն ալ խիստ շատ տեսակ է ու Խըրոպացիք զանազան կերակուրներ կը շինեն անկեց , այնպէս որ թէ հարուստներուն և թէ աղքատաց սեղանին վրայ կը գտնուի ու հայի տեղ ալ կը բռնէ :

Դառնին¹ և սպէտինը² շատ առողջարար ու գոյացական են՝ մէջերնին եղած առատ շաքարին համար . բայց հումստեպինը դժուարամարս է :

Կարմիր բանջարը շաքարոս ու շատ առողջարար է , բայց մէջը շատ ալ ջուր կայ :

Ըղդամը շատ առողջարար չէ . քիչ սնունդ կու տայ , կծուութիւն ունի ու շատ քամի կը պատճառէ :

Որին մէջ տեսակ մը ամենակծու և յնդական եղ կայ , շաքար , հոյկ , ծրծումք ու փափորեան թթու . ջղերուն ոյժ տուող ու պնդացուցիչ զօրութիւն մը ունի , մանաւանդ երբոր հումս ու տուի : Խիստ քիչ ուտելու է ասիկայ , մանաւանդ չեփածը :

Ը ատ տեսակ տունէ կայ , և շատը թունաւոր են . որովհետեւ թունաւորները ձանձնալը դժուար է , անոր հա-

մար աւելի ապահով ձամբան է սունկ ամենախն չուտել , և կամ աղէկ ձանչցողի մը նախ ցուցընել :

Պիտք է շատ զգուշանալ նաև տեսակ տեսակ համեմներէ , վասն զի ամէնն ալ գրգուիչ նիւթեր են , քիչ պընունդ կու տան , տաքցընող են ու դժուարամարա . ասոնց մէջ է նաև պըղպէտք , որ մանաւանդ տղոց՝ ամենախն պէտք չէ տալ . վասն զի արդէն արիւննին տաք ըլլալով՝ աւելի ալ կը տաքնայ ու վրանին տեսակ տեսակ հիւսնդութիւններ կու գան :

Ի՞ս համեմներէն դուրս սեպելու է աղն ու շաքարը . վասն զի ասոնք այն պիսի մարսեցուցիչ զօրութիւն մը ունին , որ անոնցմով կերակուրները դիւրաւ կը մարսուին , ու ստամոքսը չեն տկարացըներ :

Պտուղները տտիպ , թթու , լեզի , հիւթեղ ու շաքարոտ են :

Վմէն տհաս պտուղ տտիպ կ'ըլլայ . այսինքն դառն ու թթու :

Տհաս ու վայրի պտուղները երբոր շատ ու ստէպ չուտուին՝ մարդուս ներու կը պնդացընեն . բայց երբոր շատ ու ստէպ ուտուին՝ սաստիկ ցաւերով փորհարութիւն կը պատճառեն , ուսկից շատ մարդ մեռած է : Վզէկ զգուշանալը է նաև տհաս կամ կէս սեցած իրազող ուտելէն :

Լանանչ չիւտապուղը ուտելու համար պէտք է նախ քիչ մը ժամանակ աղի զրի մէջ զնել որ լեզիութիւնը անցնի . բայց միշտ գտնութիւնը կամ ցրտէն չկակընան ու չհանին՝ չեն ուտուիր :

Այրէնէն ալ ուտելու համար եփելը աղէկ է՝ թէ որ լաւ տեսակը չէ :

Այթուային պտուղներուն զլխաւորներն են լըմն , նարինչ , հաղարչ³ , ծոր⁴ , ելաչ , նորին , նորէնի , հետաս , բալ⁵ , իաղոլ , շում⁶ , դանչ և ինծոր :

1 ՏՀ. Մուշուս :

2 ՏՀ. Իւլի :

3 ՏՀ. Գիշէ :

4 ՏՀ. Պէտի-բնել :

5 ՏՀ. Գիշէ :

6 ՏՀ. Գոււշէ :

Հիւթեղ ու շաքարոտ պտուղներն
ալ են թուղ, սալր, պարկուէ¹, ծիրան,
բեղչ, սեխ ու չմերուէ :

Դարսն ու վարունգը խիստ քիչ շա-
քար ունին, և երկուքն ալ շատ մննդա-
րար չեն :

Եմոնին մէջէն ելած հոյզը ջրի ու
շաքարի հետ խառնելով՝ խիստ զովա-
ցուցիչ ու ախորժելի ըմակելիք մը կ'ըլ-
լայ՝ որ լեճնաշրար կամ լիճնափա կ'ըսուի :

Հասուն հաղարծն ալ շատ առողջա-
րար է, ջուրն ալ զովացուցիչ օշարակ
կ'ըլլայ :

Դանց վախի կրնայ մարդ շատ մը
ելակ, ծոր ու թութ ուտել, վասն զի
ասոնց մէջ շաքարոտ հիւթ մը կայ որ
առանց վնասելու մարդուս ներսը կը
կակըցընէ :

Տհաս կեռաս ու բալ ուտելը շատ
վնասակար է, վասն զի ան ատեն սաս-
տիկ կծու թթուուտ մը կ'ունենան մէ-
ջերնին :

Խաղողը մէջը շատ մը հոյզ ու շաքար
ունի, շատ մննդարար է, դիւրամարա,
զովացուցիչ, թեթե կերպով ալ կա-
կըցընող : Կղէկ հասածը միայն պէտք
է ուտել :

Վայրի տանձն ու խնծորը առանց
եփելու պէտք չէ ուտել . հում ուտելի-
ները կակուզ կ'ըլլան, անուշ հոտ մը
ու շաքարոտ հոյզ մը կ'ունենան : Խին-
ծորը դժուարամարս է, անոր համար
պէտք է աղէկ ծամել, որպէս զի ստա-
մոքսին նեղութիւն չտայ : Վէելի լաւ
կ'ըլլայ թէ որ եփուի ու վրան շաքար
ցանուի :

Հասուն սալորին ամէն տեսակը հա-
մեղ, մննդարար ու առողջարար է :
Ո՞չջը շատ շաքար ունենալուն համար՝
քիչ մը թուցընող է . բայց թէ որ խակ
ուտուի, ամենեին վերսիշեալ կատա-
րելութիւնները ըունենալին ետեւ, սաս-
տիկ փորհարութիւն ալ կը պատճառէ :

Չոր սալորն ալ թեթե ու դիւրա-
մարս է . իսկ եփուածը կակըցընող ալ է :

Պարկուկը, ծիրանն ու դեղձը շատ

ազնիւ պտուղներ են երբոր աղէկ հա-
սած ըլլան : Իսկ թէ որ տհաս ուտուին՝
ջերմկը պատճառէն :

Ծխուզը թէ կը կակըցընէ և թէ սր-
նունդ կու տայ . բայց թարմք քիչ ու-
տելու է, վասն զի դիւրաւ շմարսուիր :

Եխոր թէ որ շափով ուտուի՝ առողջ-
արար է ու զովացուցիչ . բայց թէ որ
խիստ շատ ուտուի՝ դժուարամարսու-
թիւն, փորհարութիւն ու խոստոկ
կամ փորու ցաւ կը պատճառէ : Արագի
ալ անուշ ըլլայ սեխոր, շատ օգտակար է
դիւրամարս ընելու համար քիչ մը վրան
շաքար կամաղ զնել :

Չմերուկը թէպէտև սեխին պէս դլ-
ժուարամարս չէ, բայց շատ որ ուտուի
փորը կ'ուռեցընէ ու տաքութիւն կը
պատճառէ :

Ո արունդն ալ թէպէտ պտուղի կար-
գէն է, բայց դժուարամարս ըլլալոն
համար՝ պէտք է նայիլ որ թարմք ու
մատղաշ ըլլայ, և վրան աղ ցանելու է :

Կսանցմէ ետքը կու գան փոքրկաւոր
պտուղները, այսինքն անոնք որ կարծր
կեղեկի կամ կձեպի մէջ պատած են,
ինչպէս չնիռաղ, հաղին, նուշ ու շագանակ :

Ինկուզը, կաղինն ու նուշը որչափ
հասուն ու հինցած ըլլան՝ այնչափ ա-
ւելի դժուարամարս կ'ըլլան, անոր հա-
մար որչափ կարելի է քիչ ուտելու է :
Խակ շագանակին մէջ շատ խիւս ու շա-
քար ըլլալուն համար առողջարար է, ու
շատ ալ դիւրամարս :

Դանք հիմա ուտելու կենդանեաց
մին վրայ :

Եղան միւը շատ մննդարար է ու դի-
րաւ կը մարտուի :

Հորթու միւը շատ օգտակար է ու
ամենեին արեան մէջ տաքութիւն չի
ձգեր :

Ուխարէ միւը թանձը է ու շատ մնին-
դարար . արտաշնչութեան ալ շատ կ'օգ-
նէ : Եռներու վրայ, չոր տեղեր և
կամ ծովու եղերքը արածող ոչխարի
միսը միշտ աւելի աղէկ կ'ըլլայ :

Դառան միւը միշտ փափուկ է ու հոր-
թու մին շատ կը նմանի :

Կածու միւը պինդ ու դժուարամարս

է . իսկ ուլինը կամայծու ձագինը համեղ է ու դիւրամարս :

Կյաղու միւշ ամէն տաք երկիր ու տաք ատեն ուտելը վնասակար է . մէկալ կենդանեաց մսէն շատ աւելի թանձր ու պինդ ըլլալով՝ շատ ալ դժուարամարս է , և անանք միայն դիւրաւ կրնան մարսել , որ բոլոր օրը շարժման մէջ են :

Այսպէս հասկընալու է նաև կարառյամար . միայն թէ ասիկայ , ինչպէս ուրիշ վայրի կենդանին երն ալ , տեսակ մը անուշահոտութիւն ունին որով միսերնին թէ համեղ կըլլայ և թէ դիւրամարս :

Դաճեամին այսինքն վայրի այծուն միուը շատ համեղ կերակուր կ'ըլլայ , մանաւանդ թէ որ չոր ու բարձր տեղեր մեծցած ըլլայ : Այսպէս խմանալու է նաև եղջերու կամ եղնիկի համար , որուն նոր բուսած մատզաշ եղջիւրներն ալ կրնայ խորված ուտուիլ որ սունկի համ կ'ունենան :

Դապաստակի միսը շատ մննդարար է . իսկ ծագարինը ճերմակ է , և թէպէտ այնչափ հասաւատուն ու գոյացական չէ , բայց աւելի դիւրամարս է :

Դժաղաղը երբոր շատ ծերացած չէ՝ մննդարար է ու քիչ գրգռող . նոյն բանը հասկընալու է նաև երկար ատեն հաւկիթ չածած հատուն համար : Ու առեակը շատ համեղ կերակուր կ'ըլլայ . միսը կակուղ , փափուկ ու շատ դիւրամարս է : Որչառը շատ մննդարար է :

Ուրամարգին միսը պինդ է ու դժուարար կը մարսուի . ժասիանը շատ գոյացական է . բայց մորթելէն ետքը մէկէն պէտք չէ ուտել , մանաւանդ թէ այնշափ սպասելու է որ ինչուան սկսի արուիլ . բարը այնչափ յարգի չէ . սագին միսը ծանր կ'ըլլայ ու դժուարամարս . ուստի խոզու միսին պէս սագի միան ալ զօրաւոր ստամօքս ունեցող և կամ ուտելէն ետքը սաստիկ շարժմունք ընողները միայն կրնան ուտել : Այսանին ինչպէս նաև բոլոր սեւագոյն միսերը , ջղերու ոյժ կուտան ու շատ մննդարար են . արդուուը կամ բէղաջագը շատ համեղ է ու դիւրաւ կը մարսուի . լրամարգին ա-

ւելի ալ համով է , բայց վրայի եղին պատճառաւը քիչ մը դժուարամարս . դրախտապան ըստուած թուզունը շատ համով է , պարարտ ու զօրացուցիչ . հատապին ամէն տեսակները առողջարար են , կակուղ ու դիւրամարս . նոյն կատարելութիւնները ունի նաև արդիկէ , կըցարք ' ջղերու ոյժ տառող ու շատ յարգի է :

Զկնեղէնը ընդհանրապէս առողջարար է ու դիւրամարս . բայց ջղերու ուժ չի տար : Ծակէ ծովու և թէ անուշ ջրի ձուկը պէտք է թարմուտուի . քիմիական գործողութեամբ առանց հոտելու պահուի նէ ալ , աղեկութիւններէն շատը կը կորսընցընէ : Տեսակ տեսակ ձկներու վրայ զատ զատ խօսիլը առելլրգ է . գետէն ելած ամէն տեսակ ձուկը կրնայ ուտուիլ առանց վտանգի : Բայց խրատ ըլլայ որ երկար ատեն պահուած ծովու ձուկ պէտք չէ ուտել . վասն զի անիկայ ոչ սնունդ կու տայ և ոչ առողջարար է :

Համեմներուն մէջէն աղն ու շաքարը առանց վտանգի կրնան գործածուիլ . բայց երբեմն ալ կերակուրներու մէջ կրնայ դրուիլ նաև կտպար¹ , սոլ , սիսոր , քացախի մէջ դրուած մանր վարունգ ; աղապէղ² , նուիճ³ , դաբնէ , հարսն , պրաս , զուիբահ , վանիլիա ու քացախ , բայց չափով :

Ը ատարը , ինչպէս որ շատ անդամը սինք , մննդարար է , առողջարար , և որ կերակրոյն հետոր խաւուուի՝ անսոր դիւրամարսութիւն կու տայ , տակայն թէ որ ստէպ զուտ ուտուի՝ տաքութիւն ու պնդութիւն կը պատճառէ , և ախորժակ կը գոցէ :

Ը ատ տեսակ շաքար կայ որ այլւայլ նիւթերէ . կ'ելլէն , այսինքն եղեգէ , բանջարէ , շագանակէ ու խաղողէ : Եղղեգէ ելածը ամենէն աղնիւն ու գործածականն է :

Ո՞ւշը շատ շաքարու ու թթուցընող

1. ՏՃ . Եկան Գուշ :

2. ՏՃ . Քեպէւե :

3. ՏՃ . Ֆիւն Խաղանան :

4. ՏՃ . Եւսւ Էսուռւլ :

Ե . շատ բանի մէջ շաքարի տեղ կը
բանէ , ու գեղի տեղ ալ կը զօրծածուի :
Ձևափեա և շատ մննդաբար է մեղքը ,
բայց միանգամայն ծանր է ու գժուա-
րամնարս : Գ ըի հետ խառնուելով Աղյու-
ծութ կ'ըլլայ որ թուցընալ է առ ներքին
բորբոքմանց գէմ գեղ կ'ըլլայ :

Կամբը մարդուս առաջին կերակուրն
է, և կաթէն կ'ելլէ սէրը, մածունը, հա-
բագն, ու պանիբը :

Կաթին տեսակը կենդանիէն շատ կը
կախուի : Վմենէն թեթև , քիչ մննդա
րար , քիչ սեր ունեցող ու ջրոտ կաթը
մատակ իշունն է : Խտքը կուգայ կըն-
կան կաթը , որ նոյնակէս թեթև է , ա-
ւելի անոյշ ու շատ դիւրամարս , շիճու-
կը կամ ջրոտ մասն ալ շատ քիչ է : Խո-
վու կաթը աւելի թանձր ու մննդարար
է , կարագն ալ աւելի առատ կ'ըլլայ :
Վայծու կաթն ալ նոյն յատկութիւն-
ներն ունի , բայց ասոր կարագը աւելի
չաստատուն ու ձերմակ կ'ըլլայ , ու ա-
ւելի ալ դիւրամարս :

Կաթը աւելի լաւ ու առողջարար
կ'ըլլայ գեղ տեղուանիք քան թէ քաղա-
քը . թող ան տեսակ տեսակ հնարքնե-
րը որով քաղաքներու մէջ կաթը կրնայ
խարդախուիլ , կաթին աղէկոթիւնը
կամ գէշութիւնը կենդանւոյն վիճակին
ալ շատ կը կախուի . որչափ աղէկի հոգա-
ցուի , մաքուր օդ ծծէ , խոտաւէտ դաշ-
տերու մէջ արածուի , այնչափ տուած
կաթն այ համեղ ու պարարտ կ'ըլլայ :

Հարբուխի ատեն՝ կաթն ու անկեցնուած բաները տաքութիւն ու թուլութիւն կր պատճառեն :

Ակրը երբոր զաւտ առանց ուրիշ բա-
նի հետ խանութելու ուտուի՝ անմար-
սութիւն կու տայ, և օդոնց սր ստամք-
սը տաք է՝ անոնց աղեկ չէ, գեթ վրան
առատ շաքար դնելու է :

Օռւտ ու թարմպանիրը սննդարաք
ու փերամարս է . խիստ հնացած ու սաս-
ափկ համեմած պանրէն խիստ քիչ ու-
տելու է : Աերակրէն ետքը կաոր մը
պանիր ուտելիր մարսողութեան կ'օգնէ :

Սատիկ փոտած պանիր ուտելը վնասակար բան է :

Հաւկիթը այնպիսի ուտելիք մըն է, որ
ամէն երկիր շատ կը զդրծածուի : Հաւ-
կըթին մեծ մատր՝ սպիտակուցն ու գեղ-
նուցը՝ իւղային հիւթ ըլլալով՝ դիւրա-
մարս կ'ըլլայ մանաւանդ երբոր քիչ ե-
փուի . բայց պինդ եփուածը միշտ դր-
ժուարամարս է . ուստի թերիորով
հաւկիթը շատ դիւրամարս ու թեթև
ըլլալով կրնայ նաև հիւանդներու տր-
ըռուիլ : Հաւկիթ մը թերիորով ընելու
համար՝ եռացած ջրին մէջ իրեք վայր.
կեան ձգելը բաւական է : Հաւկիթը
մըշափ թարմը լըլլայ՝ այնչափ թեթև ու
դիւրամարս կ'ըլլայ : Հաւկիթը թարմ
պահելու համար պէտք է կամ պաղ
մօխրի մէջ թաղած պահել, կամ քիչ մը
ատեն կրի ջրի մէջ ձգել, և կամ վրան
անթափանցելի նիւթ մը քսել, որպէս
զի մէջը օդ չառնէ . վասն զի հաւկիթնե-
րը մէջերնին օդ մանելով կ'աւրուին, որ
վրայի կծեպին ացքի չերեցող ծախտիք.
ներէն ներս կը մտնայ, ու երկար ատեն
մէջը փակուած մնալով կ'սովականի,
անով հաւկիթն ալ կ'աւրուի : Ի՞ս իրեք
հնարքով կրնայ երկար ժամանակ հաւ-
կիթ պահուի առանց հոտելու :

Պլահու կ'ըսուի մննդորար կերակուր
ներէ ետ կենալը, որ աւելի սաստիկ
հիւանդութեանց մէջ կը բռնուի երբոր
մարդուս ստամոքսը կամ աղիքը աւ-
րուած ըլլան : Ինդհանրապէս երբոր
մէկը քիչ մը ծանրկեկ կը հիւանդանայ,
մանաւանդ ջերմէ բանուելու ժամանակ,
պէտք չէ ամենսևին բան ուտիչ . վասն զի
անանի ատեն կերակուր ուտիելը՝ հիւան-
դութեան սնունդ տայ է :

Կատ մարդիկ երկար ատեն առանց
բան ուտելու կենայէն կը վախնան,
քայց խիստ շատ օրինակներ կան որով
կ'իմացուի թէ աս կողմանէ ամեննեին
վնաս չըլլար հիւանդներուն : Հառ
անգամ ստամբսի կամ աղեաց հիւան-
գութիւն ունեցողները իրենց փոր-
տեաց զրգութիւնը ախորժակ կը կար-
ծեն . թէ որ քիչ մը բան ուտեն՝ մար-
սողութեան գործողութեամբը ջղերը
աւելի կը ցնցուին ու ջերմը կ'աւելնայ
ստամբսին աշխատեալիք :

Հայց աս ալ կայ որ հիւանդները ամենեին կերակուրէ կտրել պէտք չե՞ , միայն երբոր վէրք մը և կամ ուռւեցը մը ունենան . վասն զի ան ատեն արիւնը նոր խախաց կամ սննդարար նիւթ չու նենալով , շնչառութեան արգելք ըներ : Երբոր մէկը բոլորովին կերակուրէ կը տրուի , մարմնայն մէջ եղած ծծողական զօրութեամբ ճարալը կամ գիրուցը և ամէն տէսակ խոնաւ հիւթերը շարժման մէջ կ'ըլլան , և իր վրայ ընդհանուր տկարութիւն ու ցամաքութիւն մը կու դայ , արիւնը ըզեղին կը զարնէ ու տաքութիւն կը սկատձառէ , որով խենթութիւն , վերնոտութիւն ու ինչուան մահ կը պատահի :

Հիւանդները կերակուրէ կտրուին ալ նէ , կրնան խմել շաքարոտ ջրեր , օշարակներ , թեթև մոխ ջուր , թթուաշ ջրեր ու նաև հասարակ ջուր :

(Օ օրիաւոր խառնուածք ունեցող մարդը կրնայ իրեք չորս օր ջուր միայն իրմել ու չտկարանալ . ասովլ յայսնի կ'երևնայ որ ջուրն ալ մննդարար է : Պուրը ստէպ խմելու է , բայց քիչ քիչ :

Երբոր մէկը ամենեին հիւանդութիւն չունի , օրերով չափէ դուրս բան ուտելը կամ ամենեին բան չուտելը՝ չատ վիասակար է . և որչափ որ ծում բանողը ուժով ու երիտասարդ ըլլայ , այնչափ աւելի նեղութիւն կը քաշէ : Երեսը կը դեղնի , վասն զի արիւնը կը քիչնայ ու երակները կը քաշուին , աշուները կը մարմինն ու կը փայլին , շունչը կը տաքնայ , մորթը կը ցամքի , ինչուան մարդուն վրայ ցնորք ու կատաղութիւն ալ կու դայ , և երեկն կը մեռնի ալ . և աս բաներս հանդիպելու համար իրեք օր ամենեին բան չուտելը բաւական է : Իւղղութեան համար չատ օգտակար բան է ատեն ատեն սո . վորական կերակուրը փափոխել , ու ոչ երբէք մէկ տէսակ կերակուրի մը կապուիլ , ոչ բան ջարեղինի և ոչ մոեղենի : Ոհակերպ բանջարեղին ուտելով մարդս կը տկարանայ . միակերպ մնեղին ուտեն ալ չափազանց շարժում կու տայ կ'ենդանութեան ու մարդուս կիրքերը

կը սաստիկացընէ : Աւստի զարմանք չէ որ եկեղեցին իւ նախատես խմաստութեամբը տարւոյն այլ և այլ ժամանակները կը պատուիրէ հաւատացելոց որ պահք պահէն ու ծոմբունեն :

Այս ստոյգ է որ երբոր մարդուս մարմինը կը տկարանայ , բարքը աւելի կը կակզնայ , կիրքերը կը հանդարտին , չեզութիւնն ու մարդասիրութիւնը վրան կը տիրեն : Այս ալ ստոյգ է որ խոյ հեմութեամբ ու չափաւորապէս բրոնտած պահքը , բանջարեղին կամ կաթնեղին ուտելը և խմորեալ ըմպելիքներէ ետ կենալը կը մարեն ան կիրքերն որ կիրնան անկարգանալ , և կամ դժուար կը սանձուեին՝ թէ որ միշտ գոյացական ու սաստիկ մննդարար ըլլար մարդուս կերածը :

ԲՆԱԿԱՆ ԳԻՏՈՒԹԻՒՆ

ԲՆԱԿԱՆ ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ

Արդուսա շանական էլեմաներու գոհ ունենէ . յած յագիունիւնները :

Առաջաւերուն ամենէն մօտ ազգը Պարսիկն է , անոր համար ալ մէջերնին շատ տարբերութիւն չկայ , մանուանող անոնց որ հարաւային կողմը կը բնակին . բայց Պարսից արիւնը Արացոց ու Ծերքեղներուն արեանը հետ խառն է , և զրելմէ ամէն ազնուական պարսիկ վրայի կամ չերքեղ մօրէ ծնած է . ասկա թէ ոչ Պարսից ծագումը Ուաթարստանէն ըլլալով՝ շատ տղեղ կ'ըլլային :

Պարսիկները զեղեցիկ կազմուածք ունին , ընդհանրապէս լեցուն են , գոյներնին ձիթագոյն սպիտակ է . բայց Ծիրազցիները և Պարսիկ բնակիներն ու Հնդկաստանի սահմանները բնակողները աւելի սկզբակ են : Պարսից մազն ու յօնքը սե են , Ճակատնին բարձր ու ուռած , աչուլնին ուե կամ կապոյտ , քթերնին արծուունգն , թու-